A TANÁCS AJÁNLÁSA

(2017. július 11.)

Írország 2017. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Írország 2017. évi stabilitási programját

(2017/C 261/07)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

(1) A Bizottság 2016. november 16-án elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2017. évi európai szemeszterét. Az Európai Tanács 2017. március 9–10-én jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján 2016. november 16-án elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést, amelyben Írországot azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor. A Bizottság ugyanezen a napon az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott, amelyet az Európai Tanács 2017. március 9–10-én jóváhagyott. A Tanács 2017. március 21-én elfogadta az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást ([3]) (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó ajánlás).

(2) mivel Írország pénzneme az euro, továbbá tekintettel a gazdasági és monetáris unió gazdaságainak szoros összefonódására, Írországnak gondoskodnia kell arról, hogy teljeskörűen és megfelelő időben végrehajtsa az euroövezetre vonatkozó ajánlást, melyet az alábbi 1–3. ajánlás tükröz.

(3) 2017. február 22-én közzétették az Írországra vonatkozó 2017. évi országjelentést. Az országjelentés értékelte a Tanács által 2016. július 12-én elfogadott országspecifikus ajánlások és az előző években Írországnak címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzései kapcsán Írország által elért eredményeket. Emellett magában foglalta az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes vizsgálatot is, amelynek eredményeit szintén 2017. február 22-én tették közzé.

(4) Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Írországban makrogazdasági egyensúlyhiány áll fenn. Ezt az egyensúlyhiányt különösen a külső, az állami- és a magánadósság (háztartások és nem pénzügyi vállalatok) magas szintje jellemzi, amely kiszolgáltatottá teszi Írországot a sokkokkal szemben. A bankoknál továbbra is magas a nemteljesítő hitelek aránya, ám ezek a hitelek jól tőkésítettek, és noha nyereségességük továbbra

([1]) HL L 209., 1997.8.2., 1. o.
([2]) HL L 306., 2011.11.23., 25. o.
([3]) HL C 92., 2017.3.24., 1. o.

is alacsony, de fokozatosan javul. A lakásárak továbbra is növekszenek, és a kínálati oldalon továbbra is korlátok vannak. A nem pénzügyi vállalatok adósságállománya 2015-ben csökkent, azonban még mindig magasabb volt, mint 2014 végén. 2015-ben csökkent a háztartások adósságállománya, és az államadósság is stabilan csökkenő tendenciát mutat. Írország negatív nettó nemzetközi befektetési pozíciója gyors ütemben romlott 2015 előtt, de ezt követően ez a trend megfordult, részben egy 2015-ös szintváltás miatt. Úgy tűnik azonban, hogy a belföldi szektor külső fenntarthatósága nem forog veszélyben. Az elmúlt év folyamán csökkent a nemteljesítő hitelállomány, de 2016 végére a csökkenés üteme némileg lassult. Az ingatlanárak tovább nőttek 2015-ben, de jelenleg semmilyen érdemleges jel nem utal túlértékelésre. Az elmúlt években szakpolitikai intézkedéseket hoztak a kiemelt egyensúlyhiányok kezelésére, ideértve a banki ágazatot is (a szabályozási keret javítására és a nemteljesítő hitelek nagy arányának kezelését célzó intézkedések). A kormány számos intézkedést hozott a lakáspiaci kínálati hiány kezelésére, de időbe fog telni, amíg ezek kifejtik hatásukat.

(5) Írország 2017. április 13-án benyújtotta 2017. évi nemzeti reformprogramját, 2017. május 2-án pedig 2017. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.

(6) A 2014–2020-as időszakra vonatkozó európai strukturális és beruházási alapok programozását a vonatkozó országspecifikus ajánlások figyelembevételével alakították ki. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól partnerségi megállapodásának és releváns programjainak felülvizsgálatát és az azok módosítására vonatkozó javaslattételt. A Bizottság az európai strukturális és beruházási alapok eredményességét és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést.

(7) Írország jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágához és az átmeneti adósságszabály hatálya alá tartozik. A kormány a 2017. évi stabilitási programjában azt vetíti előre, hogy a GDP-arányos államháztartási hiány 2017-ben enyhe javulás következtében 0,4 %-ra csökken, majd ezt követően fokozatosan tovább csökkenve 2021-ben a GDP 1 %-ának megfelelő többletbe fordul át. A középtávú költségvetési célt – azaz a GDP 0,5 %-át kitevő strukturális hiányt – várhatóan 2018-tól érik el. A stabilitási program szerint a GDP-arányos államadósság 2017-ben várhatóan 72,9 %-ra esik vissza, majd további csökkenést követően 2020-ban 65,2 %-ot ér el. A költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv megalapozott. Ugyanakkor 2018-tól tervezett hiánycélok elérésének támogatásához szükséges intézkedések nincsenek kellőképpen kidolgozva.

(8) A Tanács 2016. július 12-i ajánlása szerint Írországnak 2017-ben a GDP 0,6 %-ának megfelelő éves költségvetési kiigazítást kell végrehajtania a középtávú költségvetési cél elérése érdekében. A Bizottság 2017. évi tavaszi előrejelzése alapján fennáll a kockázata annak, hogy 2016-ban és 2017-ben együttesen számítva jelentős lesz az eltérés a javasolt költségvetési kiigazítástól.

(9) Költségvetési helyzetét és különösen adósságállományának szintjét figyelembe véve Írországnak 2018-ban várhatóan további kiigazítást kell végrehajtania középtávú költségvetési célja, a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális hiány elérése érdekében. A Stabilitási és Növekedési Paktum keretében közösen elfogadott kiigazítási mátrix alapján ez a kiigazítás a nettó elsődleges államháztartási kiadások ([2]) legfeljebb 2,4 %-os nominális növekedését jelenti 2018-ban. Ez a GDP 0,6 %-át kitevő éves strukturális kiigazításnak felel meg. A kiadási referenciaérték egy, a potenciális növekedés 10 éves referenciarátájának torzulását kijavító kiigazítást tükröz, amely torzulást a 2015. évi kivételesen magas reál GDP növekedése okozott. Az ír hatóságok által a 2017. évi költségvetési számítások során alkalmazott módszert követve a Bizottság 2014-ben és 2016-ban a potenciális növekedési ráták átlagával számolt. Változatlan

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1303/2013/EU rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

([2]) A nettó államháztartási kiadás a teljes államháztartási kiadás, a következők kivételével: kamatkiadások, az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, valamint az álláskeresési járadékokra fordított kiadások nem diszkrecionális változásai. A hazai finanszírozású bruttó állóeszköz-felhalmozás négyéves időszakra van szétterítve. A törvényben előírt diszkrecionális bevételi intézkedéseket, illetve bevételnövelést figyelembe veszik. A bevételi és a kiadási oldalon végrehajtott egyszeri intézkedéseket nettósítják.

politikát feltételezve fennáll annak a veszélye, hogy az ország a 2017-es és a 2018-as időszakban együttvéve némileg el fog térni a követelménytől. Írország ugyanakkor az előrejelzések szerint 2017-ben és 2018-ban egyaránt megfelel majd az átmeneti adósságszabálynak. A Tanács összességében úgy véli, hogy különösen 2017-ben további intézkedésekre lesz szükség a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek való megfelelés érdekében. Tekintettel Írország jelenlegi konjunkturális körülményeire és a fokozott külső kockázatokra, elővigyázatos lenne az összes rendkívüli bevételt a bruttó államadósság csökkentésére használni. Mindazonáltal az 1466/97/EK rendeletben foglaltak szerint a költségvetési tervek és eredmények értékelése során a konjunkturális körülmények figyelembevételével kell megvizsgálni a tagállamok költségvetési egyenlegét. Mindazonáltal az 1466/97/EK rendeletben foglaltak szerint a költségvetési tervek és eredmények értékelése során a konjunkturális körülmények figyelembevételével kell megvizsgálni a tagállamok költségvetési egyenlegét. Amint azt az országspecifikus ajánlásokat kísérő bizottsági közlemény is nyomatékosítja, a 2018-as költségvetésiterv-javaslat, majd azt követően a 2018-as költségvetési eredmények értékelése során megfelelően figyelembe kell venni egy olyan költségvetési irányvonal megvalósítására irányuló célt, amely hozzájárul mind a folyamatban lévő gazdaságélénkülés megerősítéséhez, mind pedig az ír államháztartás fenntarthatóságának biztosításához. Ebben az összefüggésben a Tanács nyugtázza, hogy a Bizottság az 1466/97/EK rendeletben foglaltaknak megfelelő átfogó értékelést kíván végezni, különös tekintettel Írország konjunkturális helyzetére.

(10) Bár a gazdasági fellendülés erőteljes és a kibocsátás várhatóan egyenletes ütemben fog növekedni az elkövetkező években, a kilátások bizonytalanabbá váltak, ami kockázatot jelent a még mindig törékeny államháztartásra. Ezért további erőfeszítésekre van szükség annak érdekében, hogy a bevételek ellenállóbbakká váljanak a gazdasági ingadozásokkal és a sokkhatásokkal szemben. E célból előrelépést kell elérni az esőnapi alap létrehozására vonatkozó javaslat benyújtása terén, és csökkenteni kellene az erősen koncentrált és volatilis bevételi forrásoktól való függést. A különböző adóforrások kiegyensúlyozott összetétele és a szélesebb adóalapok javítják a bevételek stabilitását gazdasági ingadozások esetén. Azonban az utóbbi években az adóalap szélesítésére irányuló erőfeszítések korlátozott mértékűek voltak, és a nemrégiben hozott adóügyi intézkedések főként a csökkentésekre és a kedvezményekre irányultak. Függőben van az értékesítések kiterjedt körére vonatkozó kedvezményes héamértékek bejelentett szisztematikus költség-haszon elemzése. A rendszeres ingatlanadózást az egyik leginkább növekedésbarát bevételi forrásnak tartják. Az ingatlanokból származó ír bevételek azonban 2014-ben csak a GDP 1 %-át érték el, miközben az uniós átlag a GDP 1,6 %-a volt. Az ingatlanok értékének fokozatos indexálása elősegítené a helyi ingatlanadó profiljának egyenletesebbé tételét azáltal, hogy megelőzné az adófizetési kötelezettségek hirtelen növekedését az ingatlanok 2019-es újraértékelésekor. Az úthasználókat érintő, a dízel és a benzin adóztatása közötti különbségek környezetvédelmi szempontból nem indokoltak.

(11) A múltban a kiadások átfogó felülvizsgálatai elsősorban a kormányzati kiadások csökkentésére koncentráltak az átfogó költségvetési célok teljesítése érdekében. Kevéssé értékelték a kiadási programok hatásosságát és hatékonyságát, ami végső soron csökkentette a többéves kiadási tervek megbízhatóságát. Egy megfelelően megtervezett, az eurocsoport közös elveivel összhangban álló kiadás-felülvizsgálat javítaná a kiadások ellenőrzését és forrásokat szabadíthatna fel állami beruházásokhoz, amelyekre nagy szükség lenne a növekedés ösztönzéséhez. A kiadások felülvizsgálata keretében különösen az egészségügyi ágazat költséghatékonyságát kell megvizsgálni. Írország bevezetett néhány fontos hatékonysági intézkedést, így például a gyógyszeriparral kötött költségmegtakarítási megállapodást, pénzügyi igazgatási rendszert, az e-egészségügyet és a tevékenységalapú finanszírozást. Mindazonáltal még többet lehetne tenni, például a túlterhelt ír kórházak érdekében az alapellátás kapuőri szerepének erősítésével. Az egyetemes egypilléres egészségügyi ellátás irányába tett lépések fragmentáltak, és hiányzik az átfogó elképzelés.

(12) A társadalom minden rétegének kedvező, fenntartható és inkluzív növekedés előmozdítása továbbra is kihívást jelent. 2017 áprilisában 6,4 %-os munkanélküliség az uniós átlag alatt volt. Mindazonáltal a számos háztartásra jellemző alacsony munkaintenzitás miatt fennáll annak a veszélye, hogy egyesek majd lemaradnak, ahogy folytatódik a gazdasági fellendülés. 2013 és 2015 között az alacsony vagy nagyon alacsony munkaintenzitású háztartásokban élők aránya 15 %-kal csökkent, miközben a teljes munkanélküliségi ráta ugyanebben az időszakban 28 %-ot esett. A szociális védőháló összességében megfelelő teljesítményt nyújtott a szegénység és az egyenlőtlenségek megfékezése terén, és Írország intézkedéseket tett a foglalkoztatás ösztönzése érdekében azáltal, hogy fokozatosan szüntette meg a juttatásokat és a kiegészítő kifizetéseket. Az inkluzív növekedés azonban továbbra is akadályokba ütközik. Az alacsony, a közepes és a magas képzettségű munkavállalók foglalkoztatási rátái közötti eltérések a legmagasabbak között vannak az EU-ban. Egyes területeken strukturális munkaerő- és szakemberhiány alakult ki, a továbbképzési és az átképzési lehetőségek pedig elégtelenek. A munkaerőpiaci és társadalmi kihívások rámutatnak a képzés és munkaerőpiaci aktivizálás integrált megközelítésének fontosságára a munkaerőpiactól legtávolabb került személyek esetében. Ezen túlmenően a gyermekgondozási szolgáltatások színvonala továbbra is aggodalomra ad okot, beleértve az egész napos szolgáltatások elérhetőségét. A bérek százalékos arányában kifejezve az írországi nettó gyermekgondozási költségek az Unión belül a legmagasabbak között vannak. A színvonalas egész napos gyermekgondozás elérhetősége és költsége gátolja a nők munkaerőpiaci részvételét és a gyermekszegénység csökkentésére irányuló erőfeszítéseket, mely utóbbi némileg csökkent, de még mindig magasabb az uniós átlagnál.

(13) Az infrastrukturális szükségletekre a tartós és kiegyensúlyozott növekedés ösztönzése érdekében megoldást kell találni. A gazdasági válság az államháztartási kiadások összetételének megváltozásához vezetett: a hangsúly a beruházásokról a folyó kiadásokra helyeződött át. A kormányzati beruházásokat évekig jelentősen visszafogták, ami kedvezőtlenül hatott az infrastruktúra színvonalára és megfelelőségére. Az államháztartási kiadások eltolódása a kutatás és fejlesztés közszektorbeli támogatását is befolyásolta, ami kihathatott a kkv-k versenyképességére. A GDP százalékában kifejezett kutatási-fejlesztési beruházások tekintetében Írország az Unióban a 25. helyen áll. A legsúlyosabb infrastrukturális hiányosságok a közlekedés, a vízszolgáltatások és a lakhatás területén tapasztalhatók. Az ország főbb városi övezeteiben az új lakások iránti kereslet jelenleg számottevően meghaladja a kínálatot. Ennek következtében a lakóingatlanok ára és a lakbérek továbbra is gyorsan nőnek, és emiatt a közelmúltban jelentősen nőtt a lakhatásból való kirekesztettek és a hajléktalanok száma. Jelenleg semmilyen jel nem utal túlértékelésre, ugyanakkor a lakáskínálatot korlátozó akadályok makropénzügyi kockázatokhoz vezethetnek, amennyiben továbbra is fennmaradnak. Egy koherens és időben érkező területfejlesztési terv segítene abban, hogy a megfelelő területeken új otthonok épüljenek.

(14) Az ír gazdaság megosztottságot mutat a főleg kis- és középméretű, ír tulajdonban álló vállalkozások és az Írországban működő, nagy multinacionális vállalatok között. Továbbra is korlátozottak a multinacionális vállalatok és az ír tulajdonban álló vállalkozások közötti kapcsolatok. Exportteljesítményük és profiljuk jelentősen eltér, miközben a köztük levő termelékenységi szakadék egyre szélesebbé válik. Az ír tulajdonú vállalkozások exportáló profilja gyengébb, mint az Írországban letelepedett multinacionális vállalatoké. Az exportjuk erősen koncentrált ágazatonként és rendeltetési helyenként, ami kiszolgáltatottabbá teszi őket a sokkokkal szemben. Az innovációba való befektetés elősegítené az ír vállalkozások termelékenységét és exportáló képességét egy olyan időszakban, amikor az export és az exportpiacok diverzifikálása elősegíthetné az ír vállalkozások teljesítményének stabilizálását. A kutatásra és fejlesztésre fordított állami kiadások továbbra is alacsonyak. Az állami kutatás és fejlesztés növelésére irányuló intézkedések teljes körű végrehajtása, különösen a kkv-k innovációs kapacitásának elősegítését célzó intézkedések a folyamatos beruházások tendenciájához való visszatéréstől függ. A kkv-k általi innováció ösztönzésére az innovációs politikák egyensúlyát a közvetlenebb finanszírozási formák irányába lehetne áthelyezni. Az üzleti célú kutatás és fejlesztés kormányzati támogatása egyre nagyobb mértékben támaszkodott a kutatásra és fejlesztésre vonatkozó adókedvezményekre. A szakpolitikák célzottabb kombinációja és a közvetlen finanszírozás fokozása jobban megfelelne a fiatal ír innovatív vállalkozások igényeinek, és jobban kiaknázhatná a multinacionális vállalatok jelentős beruházási képességéből adódó lehetőségeket. Ez megkönnyítené a globális értékláncokhoz való hozzáférést és felgyorsítaná az ismeretek átszivárgását.

(15) Egy fokozott külső bizonytalansággal jellemzett környezetben a pénzügyi ágazat stabilitásának biztosításához fontos a nemteljesítő hitelek további csökkentése. Bár történtek előrelépések, de a nemteljesítő hitelek magas aránya továbbra is csökkenti a bankok nyereségességét, és akadályozza a háztartások és a vállalkozások teljes körű gazdasági talpra állását. Folytatódik a háztartások és a hazai vállalatok hitelállományának leépítése, ugyanakkor eladósodottságuk továbbra is az egyik legmagasabb az EU-ban: a GDP 276,8 %-a (2016. szeptember). A vállalati adósság magas szintje akadályozhatja a vállalkozások beruházási célú hitelfelvételét, ami korlátozza a bankok saját jövedelmezőségük javítására való képességét is.

(16) Az Ír Nemzeti Bank adatai szerint a belföldi ír bankokban a nemteljesítő hitelek átlagos aránya 2016 szeptemberében 14,2 % volt. Ez lényegesen meghaladja az 5,3 %-os uniós átlagot. A belföldi ír bankokban a nemteljesítő hitelek összege 2016 szeptemberében az előző év azonos időszakához képest 12,7 milliárd euróval vagy 32,7 %-kal csökkent. Némileg lelassult a hátralékok felszámolásának üteme, mivel a fennmaradó hosszú ideje fennálló hátralékokat egyben a legnehezebb átstrukturálni. Nem szabad elveszíteni a lendületet: a hátralékok átstrukturálásának hosszú távon fenntarthatónak kell lennie, és mérlegelni kell az adósságcsökkentés különböző formáit. 2016 szeptemberében a jelzáloghitel-állomány 14 %-a hátralékos volt, és a 90 napot meghaladó hátralékok esetében a több mint két éves hátralékkal rendelkező számlák mintegy 70 %-ot képviseltek a jelzáloghitelek összesített egyenlegében. A belföldi bankok kereskedelmi ingatlanhitelei és a vállalati hitelek szintén aggodalomra adnak okot: ezek esetében a nemteljesítő hitelek aránya 32,6 %, illetve 11,8 % volt 2016 szeptemberében. Magánszemélyek esetében a fizetésképtelenségi eljárás, továbbá a csődeljárás, az „examinership" (nehézségekkel küzdő vállalkozások számára biztosított bírósági védelem), valamint a háztartások és a vállalkozások életképességének helyreállítását célzó, peren kívüli megállapodások igénybevétele továbbra is alacsony szintű, és nagyobb ösztönzésre szorulna. Többszöri halasztást követően a központi hitelnyilvántartás létrehozása várhatóan a végső szakaszába lép. Véglegesítését prioritásként kell kezelni, mivel ez szolgál majd a hitelfelvevők megfelelő hitelkockázati értékelésének alapjául, és biztosítani fogja a jövőbeli prudens kölcsönzést.

(17) A jogi szolgáltatások szabályozásáról szóló 2015. évi törvény (a továbbiakban: a 2015. évi törvény) végrehajtása 2016 végén kezdődött meg. A 2015. évi törvény teljes körű végrehajtása kulcsfontosságú lesz az Írország által az ezen ágazatbeli verseny fokozását célzó erőfeszítésekhez, mert lehetővé fogja tenni a következőket: az ügyvédi

hivatás közvetlen gyakorlása, multidiszciplináris gyakorlatok révén vállalatcsoportok létrehozása és más tagállamokban használt alternatív üzleti modellek alkalmazása Írországban. A független jogi szolgáltatások a gazdaság valamennyi ágazata szempontjából hasznosak, és költségeik hatással vannak Írország versenyképességére. Ezért rendkívül fontos, hogy a nyilvános konzultációs eljárást követően a 2015. évi törvény a versenyt fokozó és a költségeket csökkentő rendelkezéseket vezessen be, vagy építse be ezeket a rendelkezéseket a jogi szolgáltatásokkal foglalkozó szabályozó hatóság által kibocsátott rendeletekbe a verseny fellendítése és a költségek csökkentése érdekében.

(18) Az európai szemeszter keretében a Bizottság átfogóan elemezte az ír gazdaságpolitikát, és az elemzést közzétette a 2017. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a 2017. évi stabilitási programot és a 2017. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Írországnak címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. Figyelembe vette nemcsak a programoknak Írország fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a jövőbeli nemzeti döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.

(19) Ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2017. évi stabilitási programot, és arról alkotott véleményét ([1]) különösen az alábbi 1. ajánlás tükrözi.

(20) A Bizottság által elvégzett részletes vizsgálat és ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2017. évi nemzeti reformprogramot és a 2017. évi stabilitási programot. A Tanácsnak az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait az alábbi 1–3. ajánlás tükrözi,

AJÁNLJA, hogy Írország 2017-ben és 2018-ban hozzon intézkedéseket a következők érdekében:

1. A Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágának követelményeivel összhangban 2018-ban hajtson végre jelentős költségvetési kiigazítást. Az államadósság-ráta csökkentésének felgyorsítása érdekében használjon fel az erős gazdasági és pénzügyi helyzetből fakadó minden rendkívüli bevételt, így például az eszközértékesítésekből származó bevételeket. Korlátozza az adókiadások körét és számát, és szélesítse ki az adóalapot.

2. A közlekedés, a vízszolgáltatások és a különösen a kkv-ket támogató innováció terén megvalósuló állami beruházások előresorolása révén tegye célirányosabbá a kormányzati kiadásokat. Erősítse a szociális infrastruktúrát, ideértve a szociális lakáshoz jutást és a színvonalas gyermekgondozást; az alacsony képzettségű személyek foglalkoztatási kilátásainak javítása és a háztartások alacsony munkaintenzitásának kezelése érdekében készítse el az aktiválási politikák integrált csomagját.

3. Ösztönözze a nemteljesítő hitelek folyamatos és tartósabb csökkentését olyan szanálási stratégiák révén, amelyeknek részét képezik az életképes vállalkozások és háztartások esetében alkalmazott leírások, különös hangsúlyt helyezve a hosszú ideje fennálló hátralékok rendezésére.

Kelt Brüsszelben, 2017. július 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

T. TÖNISTE

([1]) Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.